

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára:</p> <p>Egész evre 10⁰⁰ - K Fél evre 5⁰⁰ - Negyeda evre 2⁵⁰ - Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő:</p> <p>OSZESZLY M. VICTOR.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó:</p> <p>BALKANYI ERNŐ.</p>	<p>Telefonszám: 13.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkanyi Ernő könyvkereskedésben Alsólendván.</p> <p>Nyitlitter sora 1 korona.</p>
---	--	---	--

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Itt az ideje, ne késsünk el!

Nem kutatom, hogy városunk, Alsólendvának fejlődése mikor kezdődött, mi indította meg, kinek tevékenysége és egyénisége fejlesztette.

Városnak és nem nagyközségnek mondom Alsólendvát, mert törvény és közigazgatási szempontból csak nagyközség ugyan, de ez nem változtat azon meggyőződésemen, hogy minden viszonylatban városias.

Kereskedelem, ipar és közhivatalok oly polgárságot teremtettek, Jekvés, közlekedés oly gyúponot létesítettek, melyek többet jelentenek, mint azon fogalom meghatározások, melyekből egy községet, legyen az akár kis akár nagyközség elképzelünk, vagy törvények és rendeletekből megállapíthatunk. Lehet, hogy elfogott vagyok, hogy szebbnek és többnek látom Alsólendvát, mint sokan mások és talán nincs is annak oly nagy jelentősége, hogy nagy községnek, vagy városnak nevezzük és hogy én csak bizalomból előlegezem neki a városi jellegét, amelyet neki még csak ezután kell kiküzdödni, megszerezni; de olyan erős a bizalmam és szent a hitem, hogy minden kelléke megvan ahhoz, hogy város lehessen és legyen, mikép szeretnék mindent is elkövetni, hogy oda fejlődjék Alsólendva, ahol én látni szeretném.

Ehhez nem is kell olyan sok, ha azok vagyunk sokan, akik ezt óhajtják és ezen óhajért annyit áldozunk, amennyi egy jó polgártól kitelik és a mennyit tőle meg követelni lehet.

30 évvel ezelőtt kiküzdöttük a vasutat. Észrevétlenül megindult a fejlődés: 20 évvel ezelőtt az építkezések oly sora írdult meg, hogy nem csak idegenek, de magunk sem ismertünk reá városunkra. Tíz évvel ezelőtt az elkészült csatornázás és aszfaljárda átvarázsolta az összes viszonyokat és oly önérzetet teremtett, mely szárnyra keltet egy egész sor intézményt és többek között majdnem a megvalósulásig vitte mindenkinek legfőbb óhaját, a villany világítást. Ezzel kapcsolatban egy egész csomó jóléti terv látott napvilágot, melyek célja volt a köztisztaság, közegészség, ipar és kereskedelem, lakás-viszonyok fejlesztése és a melyek megvalósításához már alig kellett más, mint a létesíthetőség megkívánt idő!

És ekkor kitört a háború! Közel négy éve állotunk meg a fejlődésben és mindenki tudja, hogy az ily megállás visszaesést, visszamenést jelent. El kellene keseredve lennünk, ha csak mi állotunk volna meg, csak mi volnánk annak a veszélynek kitéve, hogy visszafelé megyünk. Bármenyre is vigasztaló reánk nézve az, mikép nem mi egyedül jutottunk ily hely-

zetbe, sajnos, oly szomorú vigasztalás ez, melynél fájóbbat elképzelni sem lehet.

Nincs azonban oly pusztulás a világon, mely megfosztaná az emberiséget attól a reménytől és attól a tevékenységtől, hogy helyre lehessen és helyre tudjon hozni minden rombolást, minden pusztítást. Ezer és ezer példa áll előttünk, mely ezt igazolja és nincs oly történelmi nagy esemény, a krónikának olyan feljegyzése rombolás és pusztításról, amely után hamvaiból, romjaiból új életre, új alakra ne került volna az, ami megsemmisültnek látszott. Amíg élet lesz e földön, amíg az erők csak alszanak, minden pusztulást új élet fog követni. Az ébredő természet is fokozott erővel tör magának utat, nem kell tehát elesügedni hanem csak felébredve dolgozni.

Nem akarok érvelni azzal, hogy létesültek új erők is, mert én ezen új erőket csak egy különleges erőelosztásnak helyesebben tán összetömrőlésnek tekintem, amiért is csak egy kérelmem van.

Akár közel van már a béke, akár távolabb van, itt az ideje, hogy kezdjük meg a munkát.

Kérem városunk polgárait, mervadó köreit és tekintélyeit: nézzenek előre, tekintsenek vissza és szervezzenek a jövő és jövőendő életküzdelmekhez. Folytassák ott és onnét ahol megállított benuünket ez a világháború.

Itt az ideje. Ne késsünk el!

Képviseleválasztás Bodorszéplakon.

(Vidéki életkép.)

Irta: Dr. Brünner József.

II.

Mialatt a kormányparti vezérkar benn a patikában tárgyalta az eseményeket s a következő napok teendői felett tanácskozott, ceruzával, papírosan meghányva-velve a meggyőző érvek magasságát, amellyel a polgártársak az eszméknek megnyerhetők lesznek; miközben kinn a hölgyek, az ifjuság és kíváncsiak sokasága a mulatságos részleteket élvezve, mindent töviről-hegyire bírálgatva fel- s lesétált, benn az „Aranypatka” éttermében magasra szökött a jókedv és lelkesedés barométerje.

A beszédek egyre lángolóbbak, az éljenek sürübebe, vonatottabbakká, rekedtebebekké váltak.

„A lelkesedés és bor hatása alatt a mámor háborogva árad, így festi a bor hatását Edmondo de Anicis, a tréfa és anekdóta könnyű habjai után felkavarodnak a viták nagy hullámai. Ismerjük mindnyájan ezen bizarr, de kedves állapotot; meg vagyunk győződve, hogy ezt a társaságot igazán nem lehetett volna jobban összeállítani, keresve sem találkoztott volna össze ennyi együttérző lélek; a mindegyre növekvő elégtelenség közepette azt vesszük észre, hogy a világ dolgai kívánságaink szerint folynak, a remények előtérbe lépnek, a bánatok visszatűnnek a homályba, ami keserves az életben, megkisebbedik. Egy

korttyal még megerősítjük magunkat s úgy tesszük le a poharat, hogy belereng az asztal.”

A rend az asztalok körül felbomlott, már ur és polgártárs ölelkezik, szegény jóléti végigzáródok a keserves sorokon, a kérészek szoritásától sajgó, manikürözött ujjait aggódva rejti nadrágja zsebébe, de előkérülnek onnan is, hogy hát itja a kezem, nagyságos uram, ott leszünk a döntő ütközetnél, nem marad el miközülünk de meg egy szál ember sem s akkorát vág a minden idegében és izmában remegő puha tenyerébe, hogy csillagosnak látja Bodorszéplak nappali egét. Majd egy turó vagy töpörtü darabkát piszkál le nyirott angolos bajuszáról, melyet egy száftos puzsi spékelt oda a torzonborz magyar bajusz rejtékébe.

A szónokra már senki sem hallgat, mégis hárman-négyen dicitóznak egyszerre. Nevének megfelelő, hosszú szikár alakja, borizó, terjedelmes hangon fújtótája Hosszu Gáspár kántor uramnak tulszárnyal mindenkit. Leikes hazafi, fáradhatatlan szónok, nem szereti, gyűlöli a hosszú mondatokat, maga sohasem beszél ilyenekben, csak rövid-áprókban, de minden pont után tölt és kiüriti poharát. Kimélni és ápolni kell — szokta mondani — a torkot, ez a kántor keresetforrása.

Pelsőczy az órájára nézett, onnan az ég felé s az étterem plafondjának sűrű füstfellegén át küldte háláját az Istenhez, hogy a vicinálíst megteremtette.

Bodorszéplakról napjában csak egyszer, menetrend szerint délután 5 óra 28 perckor

lehet a főváros felé utazni, tehát itt az indulás ideje s bár biztosították, hogy a legöregebb emberek sem emlékeznek arra, hogy valaha valaki lekészt volna, mert r e n d e s e n r e n d e t l e n ü l érkezik, mégpedig r e n d e s késéssel, itt pedig kevés szent és sok vízet vesz a gép, ami ismét időbe kerül, de a legrosszabb esetben is a vendégios lovai, ha csak kissé pihentek, el-érik a vonatot Csigaháza állomáson, minden marasztalás dacára rázendült a Rákoczy-induló s a jóléti étetésével, zenével, zászlókkal vonult ki a társaság az indóházhoz.

A bucsuzáshoz volt idő elég, a vonat dicéretreméltó következetességgel késeit; a tömeg ellepte a kis pályaudvart, a sineket, az állomás-főző csak teljes személyzetével, a málházóval, tudta a rendet fenntartani, miután ismétlenül figyelmeztetett a vonat berobogásánál történhető veszedelmre.

Végre vékonyka füstgomoly jelezte a vonat közeledését, a gép, mely annyiszor adta tanufelét higgadt nyugodtságának, ez alkalommal is óvatosan jött be, sőt vagy 200 lépés ráadással a váltóig prüszkolt, mindegy, tiltakozásul a sok rossz vicc ellen, mikkel méltatlanul illetik.

Pelsőczy kalapját lengetve szált fel az egyetlen l. osztályú fülkébe s a vonat, miután a gép új táplálékát felszedte, új erővel, újra és újra kitörő éljenektől kísérve, neki indult.

Elhangzott tehát Bodorszéplakon a második programbeszéd is, a két ellenfél belefújt a harci harmonába, aki bírja, marja, ami ezután következett

'Az első béke galamb.

Béke Ukrajnával és Oroszországgal.

(re) A múlt héten végre megjött az általunk is oly hön ohajtott béke a keleti fronton. Mint azt már régebbi számunkban valószínűnek jeleztük, a Brest-Litovski tárgyalások folytán a központi hatalmak követeli megegyeztek először az ukrán állam megbízottaival és utána az oroszok is kénytelenek voltak a háborút befejezni.

Az ukránokkal alá is írtuk már a békeszerződést, és onnan nemsokára haza jönnek az első hadifoglyok csoportok. A nálunk lévő orosz hadifoglyok közül azok, akik Ukrajnából valók, szintén fokozatosan haza mehetnek majd.

Az oroszokkal eddig nincs meg a formális béke, de az orosz béke delegátusok kijelentették, hogy ők részükrol a háborút befejezték és csapataikat leszerelik. Miután a mi csapatunk győztesen állanak orosz földön, a béke szempontjából a mi akaratunk lesz a döntő. Remélhetőleg ott is teljesen befejeződnék nemsokára és a hadifoglyok szintén hazajönnek. A foglyok számára való tekintettel, ez is természetesen hosszabb időt fog igényelni.

A béke híre hozzánk hétőn, illetve kedden érkezett meg nagy örömet kelte mindenütt. A várost fellobogozták. Remélhetőleg a többi ellenséges államokkal való béke, nemsokára követni fogja az első kettőt.

Lehet az Ausztriában állomásozó magyar katonáknak élelmiszert küldeni.

A közlelemzési miniszter a nagykanizsai hadkiegészítő parancsnokhoz átiratolt intézést, mely szerint jáboru tartama alatt, az Ausztriába helyezett magyar pótkeretek (káderek) legénységének jobb élelmezése céljából megengedi, hogy egyszer havonta legfeljebb 10 kilós csomagot küldhessenek a hozzátartozók. A nagykanizsai 48-as gyalogezred Pilsben állomásozó parancsnoksága ez ügyben a következő tájékoztatót bocsátotta ki:

A cs. és kir. 48-ik gyalogezredbeli legénység hozzátartozói az Országos Közlelemzési Hivatal engedelmével és a pótkeret útján az alábbi feltételek mellett, havonként egyszer élelmiszert küldhetnek a katonáknak Pilsben.

1. A katonák hozzátartozói minden hónap 12 és 16-a között az élelmiszereket Nagykanizsára a Frigyes főherceg kaszárnyában lévő raktárba (Augmentationsmagazin) adják le személyesen, élelmervény ellenében, vagy postán küldik be ugyanoda.

2. A csomag tartalma csak élelmiszert, vagy katonai felszerelési cikk lehet; természetes azonban, hogy gyorsan romló dolgokat nem szabad küldeni, mert azok a gyűjtés, beraktározás és szállítás alatti hasznavehetetlenné válnak.

3. Havonként egy címzeitnek csak egy csomag küldhető, melynek megállapított legmagasabb súlya 10 kg. lehet.

4. A csomagolás úgy történik, mint a postánál szokásos. Kis ládákban, kosárban, papírdobozokban erős zsineggel átkötve, vagy vászonba bevarrva és lepecsételve, a címzett, feladó és a tartalom megjelölésével ellátva. A csomagot aztán egy erős papírosba kell betakarni, melyre a következő cím írandó: Augmentationsmagazin, Nagykanizsa, Frigyes főherceg Kaszárnya. - Továbbításra!

A pótkeretparancsnokság a csomagok legfontosabb kezeletéért és eljuttatásáért szavatosságot vállal, viszont azokat tartalmuk megvizsgálása céljából felbonthatja, szóval bármely más módon is ügyel majd arra, hogy fenti rendelkezések pontosan betartassanak, hogy csakis az ezredbeliek és csakis az elérni ohajtott cél érdekében használhassák a csomagküldés módját, hogy csempészés, vagy üzérkedés elő ne fordulhasson.

A legnyomatékosabban figyelmeztetem a a legénységet és hozzátartozóit, hogy amennyiben csempészés, üzérkedés, vagy bármely más legcsekélyebb visszaélés történne, a Közlelemzési hivatal ezen kedvezményt azonnal visszavonja és a csomagküldést megszünteti, miáltal sok ártatlan katona is károsodna.

- Vonatösszeütközés.

Könnyen végzetessé válható szerencsétlenség történt a múlt hét csütörtökről péntekre virradó éjszakáján. A Nagykanizsáról Bacsba menő éjjeli személyvonat Győrvar állomáson hibás változtatás következtében nekifutott egy kalauzsoesből és tehermozdonyból álló szerelvénynek. A két mozdony megrongálódott, 4 kocsi összetört. Emberéletben nem esett kár, mindössze néhány könnyebb sérülés esett. A vonat 4 óras késéssel és más mozdonyal folytatta útját.

- Az árvizsgáló-bizottság elnökei.

A közlelemzési miniszter a zalamegyei árvizsgáló-bizottság elnökeül Legáth Kálmán zalaegerszegi apát-pébánost, elnökhelyettesül Thassy Lajos nyug. főszolgabíróit nevezte ki. A bizottság 18 tagból áll s Zalaegerszegen fog működni.

Déli láb.

Morajított tengerparton élet zaja,
Vegyülvé össze természetét hanggat,
Hullám dala zengett búvós erővel,
Poseidon kondukt ezüstös haranggal.

Mágamban álltam, esti szürkületben
Tünődve néztem zöldes vizek habját...
Lelkemet meny e földre esett része,
Mágával vonzotta mint gyöngé rabját.

Vad táncra perdült karcu hullám ormán
A fehér hab a tenger örök hava,
És mikor néztem gyermekét lelkemben
Megesendült halkán tündérmese szava.

Azt tudtoga e pazar déli földön
Nekem egy benső hang teli titokkal;
„Északon, távol innen szebb az élet,
Főnségesebb a természet is sokkal.”

Csodálatosan tetszett egyre nekem
Hogy tenger habja átváltozék hová,
Nagy hirtelen elshant látomásom
Emléket azonban őriztem soká.

A minap mikor est fátyolba burkolt
Várost, természetét és mindenséget
A hulló hóba nézve szomoruan
Megint álmodtam tarka mindenfélé.

A hópehelyek ezüstös serege,
Idézt, fel egy másik képet bennem,
Egy képet melyet bámuló szemmel néztem,
Mely oly csodás, hogy föl nem fogja szellem.

Az esti utca sötét homályképét
Tengernek láttam, melynek habja pedig.
Nem más, mint a természet könnyeseppéi
Melyek féhéren tenger színet fedik.

Tudtam, hogy délibáb csábít el engem,
Hogy nevétek majd éber álom végén,
És mindig élveztem a boldog percer.
Mint egyszer tengerparton, réges-régen...

Onnan ide vágyódtam, innen-oda
És ez életemnek koronája tán.
Amikor délibáb elaltat lágyan
Vagy délibáb az élet is csupán?!

Neu Jolan.

Közöljük fenti verset, mely egy orvosnak leánya. A leány 1—2 évvel ezelőtt egy szót sem tudott magyarul, ma pedig mint azt fenti péda mutaja már magyarul versel. Természetes, hogy magyarság szempontjából a vers még sok kívánni valót hagy hátra, de közöljük azért is, mert bámulatos haladás a nehézknek mondott magyar nyelvben így rövid idő után a nyelvnek annyire való megtanulása, de főként azért, mert a költemény maga igen szép gondolatu és erős költői érzéke vall.

az harc és háboru, amit választási küzdelemnek nevezünk.

Rugója néha hazafias fellángolás, többször kicsinyes érdekek, tultengése az ambiciónak, szerepelni vágyás, hiúság, féltékenység; valómi erapsiós erő, mely kitör, rombol feltartoztatatlannal, mint a tűz, melyet a Vezuv okád; erő, minf a dagály, mely felkorbácsolja a lomhán elterü ő tengert és oly rettenetessé teszi, hogy megtanulsz rajta imádkozni; figyelj meg egy mézskörakást, élettelenül egymáshoz simulva alkotnak a darabok hegyeket, hegységeket, de cseppents savat az egyik darabra, susutoroga, füstölőgve válnak szét és egyesülnek másokkal az elemek.

Bodorszéplaknak már külső képére rányomta a természet a béke és nyugalom bélyegét; mögötte egy kis hegylánc borul nyakába félköralakban átfogva mint szerető, gondos anyai karok a a kisdudet; előtte a kis Bodor patak csendes vize tükrözi vissza fordított képben az alsó házakat, a leáldozó nap bucsusugarait; fenn sűrű, zöld, lombos szőlők, virágzó gyümölcsfák tarka májusi szinpompával, lenn kövér vetések, szemet gyönyörködtető réti virágok ezerszínű szönyegével.

Egy-két emeletes ház nem tudja felsőbb-ségét elitkolni, mellyel a többi szerény földszintesre tekint, de lakóit a barátság és szeretet egyesíti.

Ugyanazon időben, ugyanazon uton, köszöntve, üdvözölve egymást megy ki-ki hivatalába munkája után; aki törzsvendége az Aranypatkónak, a megszokott helyén, mindennap ugyanazon

eséséből szüresüli egyszer rossz, máskor rosszabb feketéjét a Casinónak nevezett külön szobában, a kávét jóságban tul nem szárnyaló vicekkel fűszerezve a legtöbbször helyierdeki tereferét.

Ha nem is lütné komoly méhóssággal az eklézsia karcstornyú templomának órája az ötöt, akkor is tudná mindenkí, hogy riennyi az idő, ha Böjthős Sámuel tiszteletes ur pipaszóval, minden szembejövő által köszöntve, a lotér akácái között a patika felé halad, ahol a mellék-szobában a jóbarát és kedves házigazda várja a megszokott kompaniát. Vörös Kázmér ügyvéd, a doktor vagy szolgabíró egy-kettőre megjelennek s a jó Ég tudja mióta, ugyanazon skizzel, de mindig új kedvvel és tréfákkal egyazon 21-est kergetik.

Kinn az akácák alatt a sétáló fiatalság, mögöttük a gardirozó mamák. A kisváros kedvence, Böjthős Klári s a derék Nagy Ákos gyöngéd érzelmei tránt mindenki sympáthiával viseltetik,

Kürtölés, csilingelés, bugás, zakatolás, a villamoskor idejéről zenebőnjá nem nyomja itt el a verebek csiripelését, pacsríta zenéjét, fülemile édes dalát; nappal a nap, este a hold és csillagok világitanak s ha egyszer a „szelhezűzött felhők között” nem birnak előpislantani, nem érzik ennek hiányát, a boldogok álmat aluván minden ember, amint „a nap lement s eljött a csend.”

Csak kántor uram pityázáigat néhanapján a vele evődő ifjusággal az eteremben, rövid mondatokban szónokolván s kiírítván poharát minden

Pont után; a pontot itt-ott már egy-egy csuák; helyettesíti. De még időben handukol hazafelé, dünnögővén utközben a lassu monolog, melynek folytatása otthon a szaporább dialóg, miből övé csak a prológ, a többiben már a szája távra lóg, mert mintha rokka volna a kántorné nyelvén, kántor uram már csak száraz koryokat nyelvén, kénytelen megbarátkozni a hosszú mondatokkal, de végre az asszony is elhaltat móddalokkal s Bodorszéplakon a ticsók csiripelésén, a kutyak csaholásán kívül semmi zaj, semmi nesz.

Petőfit talán Bodorszéplak csendje bájolta el, midőn a „Falun” című költeményében így énekel:

„Körülém éj van, fényes éjszaka,
A csillagfényes éjben méia csend;
Oly csend, hogy szinte vélem hallani,
Mint a holdban Szent Dávid lantja zeng.
A szomszéd tőből a vad udakat
Látom csapatban messzeszállani,
Szívemből s fel és elszállanak
A nagyravágás, hir vad szárnyai.”

(Folytatása következik.)

HIREK.

— **Dr. Balás Bélát,** vármegyénk volt főispánját, Köveskálón és Zalaszentgróton megválasztották megyebizottsági taggá. Dr. Balás kijelentette, hogy a két mandátum közül a zalaszentgróti tartja magá.

— **Lemondott a zalaegerszegi polgármester** — Dr. Keresztury József Zalaegerszeg polgármestere, megrendült egészségi állapotára való hivatkozással, lemondott hivataláról. Az egészségiek értesülésünk szerint, Czobor Mátyás vármegyei főjegyzőnek fogják fölajánlani a polgármesterséget.

— **Hazatérés az orosz fogságból.** Dr. Zalán Gyula a letenyei kerület országgyűlési képviselője, a háború kitörésekor mint a 6-os népfőlközi huszárezred hadnagyja bevonult és Przemysl estlekor orosz fogságba került. Mint értesülésünk Dr. Zalán Gyula Alsódomboruban lakó feleségéhez minap hivatalos távirat érkezett, melyben értesítik, hogy férje megérkezett az osztrák magyar állásokba és utban van hazafelé.

— **Kelecsényi Ferenc** a Belatinévédi takarékpénztár főkönyvelője f. hó 15-én Belatincon hirtelen meghalt. Kelecsényi 30 év óta állott ezen takarékpénztár élén és nagy érdeme van ezen intézet fellendülésében. Vas szorgalma, ritka alaposság rétermettséggel munkálkodott. Részt vett közéleti és megyei ügyeinek intézésében is. Általános szeretet és tiszteletben volt része és hirtelen halála számos jó barátot és ismerőst szomorított el.

— **Közülés:** Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár részvenytársaság XIX-ik évi rendes Közgyűlést febr. hó 23-án délután 2 órakor tartja hivatalos helyiségében.

— **Táncantánis.** Mayersberg Frida a városunkban jól ismert táncantánról felkért ama nár közlésére, hogy a napokban városunkba érkezik sógorőnéje ki szintén okleveles táncantánról, hogy a folyó hó végén, vagy jövő hó elején megkezdődő tánckurszra az előmulatókat elvezesse. Bátorakozni már a jövő hét folyamán lehet. Bővebb értesítést jövő hetű számunkban fogunk közölni.

— **A zalavármegyei polgári iskolai tanárok gyűlése.** Élénk érdeklődés mellett tartott a minap Csáktornán gyűlést a zalavármegyei polgári iskolai tanárok köre. A gyűlést a kör elnöke, Pataky Kálmán csáktornyai polg. isk. igazgató nyitotta meg, beszédében a háborúnak az egyesületi életre gyakorolt mérészó hatásáról szólv. s ezzel kapcsolatban a béke küszöbén a kör összes tagjait úgy a tanúgy, mint saját maguk érdekében fokozott egyesületi tevékenységre hívta fel. A gyűlés egyetlen programpontra Vogel János tanár polg. isk. igazgató „polgári iskolai problémák” című előadása volt, mely a szülők iskolai feladatában, a szülői értekezletekben, az iskolai kertgazdaságban s az igazgatók bennlakásában csoportosította azokat a kellekeket, melyek a polgári iskolák felvirágztatása érdekében szükségesek. Ez irányban határozati javaslatot is nyújtott be, melyhez Földes Miklósné, Waligurszky Antal és Wéry Hugó szözlöttak hozzá. A gyűlés a határozati javaslatot az első pont kivételével egészben elfogadta és kivétel végett az országos központonhoz utasította. Fischer Endre javaslatát, mely szerint a polg. isk. tanárok háborús évet duplán számítsák, szintén elfogadták. A zalamegyei polgári iskolai tanárok köre jövő évi közgyűlésének színhelye gyanánt Alsólendvában állapodtak meg. A tisztújítás során elnöknek Pataky Kálmánt, alelnöknek Kiss Dénest újból megválasztották; jegyző Burgolits István, pénztáros Tóth Dezső tanár lett. Ezenkívül a választmányba Bencsik Stana, Földes Miklósné, Waligurszky Antal, Jelinek Arthur, Bittera Béla, Vogel János tagokat választották; a központi választmányba pedig Vogel János tanár polg. isk. igazgatót küldték ki.

— **Zalaegerszegi szélhámos szerzetesi ruhában.** A szombathelyi rendőrség tegnap elfogott egy Hajdu Lajos nevű zalaegerszegi fiatal embert, aki ferencrudi ruhában szélhámoskodott a városban. Kihallgatásukra kiderült, hogy már javítóintézetben is volt, ahonnan megszökött és a sorozásokon sem jelentkezett; a pécsi törvényszék pedig betöréses lopás miatt körözi. A rendőrség letartóztatta.

— **Tragikus végű mátkaut.** Szomorú véget ért Turner János völgyfalusi 28 éves lakós vőlegénye. Nevezett jegenben járt egy lendvaszenjőzsehi özvegy asszonnyal, akivel mult vasárnap kellett volna megtartania az esküvét. El is indult kocsin egy legény társaságában az esküvőre és vitték magukkal a lakodalmora egy akó bort. Kapcán eddig ismeretlen tettesek és egyelőre ismeretlen okból megátáadták a kocsin ülőket és Turner a szenvedett sérülésekre belehalt. Társa csak jelentéktelen sérüléseket szenvedett. A törvényszéki vizsgálat e tárgyban folyó hó 13-án volt Dr. Szász Gerő főügyész-helyettes vezetésével, vizsgálóbíró Metz József alsólendvai járásbíró, Dr. Brünner József, Dr. Józsa Fábrián boncoló orvosok közbenjöttével. A csendőrség a nyomozást folytatja és a tetteseknek nyomukban van.

— **Gyilkosság vagy baleset?** Mult számunkban kövöltük, hogy Róth Lipót alsólakosi marhakereskedő elült. E hét nétfőjén a lendvai homokos sánc csatornában megtaláltak. A rendőri hullaszemle talált ugyan Róthon olyan sérüléseket, amelyek nem zárják ki a küllerőszakot, de az a körülmény, hogy összes pénze nála volt, valmennyi érték tárgya is, még hazamenet erősen ittas volt, és egyéb mellékkörülmények okozták azt, hogy a városunkban időző királyi főügyész-helyettes nem látott okot a törvényes beavatkozásra. Róth Lipót e hó 12-én el is temették.

— **Levél az olasz harctérről.** Kaptuk és adjuk az alábbi sorokat:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Kérjük szíveségét az alábbi soraink lapjukban való szives közléteire, ha ugyan nem alkalmatlanokunk vele:

Mink mind lendvai-fiúk, akik hónapok hosszu sorozata óta hazánktól távol eső messze Olaszföldön együtt harcolunk; egy pillanatra haza gondolva a Piavé folyó unalomdus partjáról, üdvözöljük a Lendvai honiányokat e-szép, de nem kellemes „babérzöldes” lövészárók birodalmából!...

Tisztelettel az aábbi 48. gy. ezr. katonái: Gibizer Ernő, Gönz Pál, Magyaródi Lajos, Vaj Ferencz, Tóth Kálmán, Fiszár István, Maurer Hugó és Feigelstock József.

— **Burgonyarekvirálás Zalában.** Zalavármegyét 500 waggon burgonya beszoállítására kötelezte a közlelemzési miniszter, azonban a vármegye aispánjának sikerült a jelzett és kirott mennyiséget 288 waggonra redukálnia, ezt azonban az utolsó kg-ig be kell szolgáltatni, hogy pedig ez elérhető legyen, nem a fejkvótát szállították le, hanem azt rendelte el, hogy mindenki akár termelő, ugy a házi, mint a gazdasági szükséglet címén mint a gazdasági szükséglet címén csak f. évi június 30-ig szállított burgonyamennyiséget tarthatja meg, az augusztus 15-ig szölo mennyiséget mindenki beszoállítatni tartozik a rekvirálóknak. Hasonlóképpen redukálták a vetőburgonyát is, mert az eddig 9 métermázsa holdankint vetőburgonyát 8 métermázsa szállítják le.

— **Meghívó.** Alsólendva hegyközség 1918. évi március 3-án délután 2¹/₂ órakor Alsólendva nagyközség jegyzői irodájában rendes tavasi közgyűlést tart, melyre a hegyközség tagjait tisztelettel meghívja Alsólendva, 1918. febr. 3. Dr. Józsa Fábrián hegyközségi elnök. Tárgysorozat: 1. E'nöki jelentés. 2. Hegybíró jelentése 3. Az 1917 évi zárszámadás és az 1918 évi költségvetés előterjesztés és felmentvény megadása. 4. Esetleges indítványok.

— **A felmentett gazdálkodók bevonulásának felfüggesztése.** A honvédelmi miniszterium a következőket közli: A most bevonulásra utasított 1894. évtől bezárólag 1900. év végéig született hadkötelesekre nézve felhatalmaztattak az elsőfoku közigazgatási hatóságok, hogy oly egyének bevonulását, akiknek foglalkozása a gazdálkodás, ideiglenesen felfüggeszthetik abban az esetben, ha az illetők a gazdaság egyedüli munkaerői, fenntartói erői és ha az illetők bevonulása folytán a gazdaságot más rendelkezésre álló, esetleg női munkaerő nem vezethetné tovább, ugy hogy a bevonulás következtében a gazdaság továbbvezetése tartósan lehetetlenné válnék. Ha minden feltételt megvan, akkor e kedvezményekre vonatkozólag a véglegesen való elhatározásig a honvédelmi miniszter dönt.

— **Egy kanizsai vasutas szerencsétlensége.** Borzalmas baleset érte az éjszaka Zalaszentmihály állomáson Lerner Ferencz nagykanizsai vasúti lékező, aki egy tehervonatnál Bécshelyről volt urban Nagykanizsa felé. Lerner tolatás közben leesett az egyik waggon lépésőjéről és pedig oly szerencsétlenül, hogy jobb keze a kerekck alá került, amelyek keze fejét levágták. A hajjal szeméjyvonattal Nagykanizsára szállították és a mentőkocsin a közórházba vitték. A szerencsétlenül járt vasutasnak a Telek-uton lakó családját reggel értesítették az esetről.

— **Az osztrákok is ellenőrzik a határt.** Néhány nap óta az Ausztriából Magyarországra utazó utasokat is ellenőrzik az osztrák csendőrség és pénzügyőrség emberei. A szögu ellenőrzés oka, hogy Ausztriából állítólag kőolajat és ruhaneműt szöktak kozzánk becsempeszni, hogy annak fejében élelmiszerekhez jussanak. Az ellenőrzés az osztrák kormány utasítására történt.

— **Mi ez?** A zalamegyei lapok közlik a következő hírt. Villamosvasut Zalából Ausztriába. Alsólendva közigazdasági érdekeltsége mozgalmat indított Alsólendva—Radkersburg és Muraszombath—Körmend között villamosvasut építésére, amelyhez a szükséges erőt a Mura folyó vizének felhasználásával létesítendő villamosítu szolgáltató. Az ehhez szükséges vízjözi engedélyezést már kikérték Zalavármegye aispánjánál. Ehhez a hírhöz csak annyit a hozzáfűznivalónak, hogy nem volna rossz a szóban forgó terv megvalósítása, de érdekelme bennünket az Alsólendvai érdekeltséget közelebből megismerni, mert erről minálunk vajmi keveset tudnak eddig.

— **Fegyvernélküli katonai szolgálat.** A honvédelmi miniszter nérmég kelt rendelete alapján, a népfőlközi szemléken alkalmatlannak talált gőzmalmi és szállító vállalatok alkalmazottainak fegyvernélküli behívását lehetőleg mellőzni kell.

— **Az „Ország-Világ”** legutóbbi száma a következő igen érdekes tartalommal jelent meg. Szövegrész: Kenessey Magda: Mikor a kiskapu kinyílik (regény), Samassa Dösy Annie: Antik órák, Harmatzy-Simon Lóránt: Egy vőlegény és két menyasszony, Mabunka Béla: Versek, Andriška Károly: Cigaretázó hölgyek, Kiss Menyhért: Erdély csalóánya, Nagyráti-Ádám Erzsé: Utolsó strófa, S. Nagy László: Kéz, Schmidt Maria: Vasuten Bécsbe, Liszt Nándor: Látomás, stb. Állandó rovatok: Színház, Zene, Irodalom, Művelődés, Sport, Hírek, stb. — Képek: Brest-Litovsk (öt kép), Trotzky orosz népbizós és Hoffmann német tábornok arcképe, A trienti temetőben nyugvó hősöknek emelt emlékmű, Höfer Ferenc altábornagy arcképe, A brest-litowski béketárgyalások magyar-osztrák delegátusai. Menekülés a megtorpedezett hajóról, Éjjel a százugló gyorsvonat mozdonyán, Téli éle a havasokon, Egy páncélerődünk az olasz fronton, Buddhista gyermekek bálványimádása, Földes Imre, dr. Fehér Jenő, Kern Pál, stb. arcképe.

Az Ország-Világ előfizetési ára egész évre 24 korona, fél évre 12 korona, negyed évre 6 korona. Egyes szám ára 50 fillér.

Eladó

2 db. jókarban levő cséplőgarnitúra. Egyben értesítem a n. é. közönséget, hogy az özv. Fehér Istvánné-éle kovácsműhelyt bérbe vettem, kérem a n. é. közönség szives partfogását

Tóth József
kovács.

ELADÓ

Rédicsen két modernül épült ház a benne levő jóforgalmu vegyeskereskedéssel és teljesen felszerelt korcsmával együtt elköltözés miatt azonnal eladó.

**Bővebb felvilágosítást
Flesch Manó ad Rédicsen.**

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár Részvénytársaság 1917. évi

TARTOZIK

MÉRLEGG-SZÁMLÁJA

KÖVETEL

	Vagyon:				Teher:				
	korona	fillér	korona	fillér	korona	fillér	korona	fillér	
Pénztár			31791	82	Részvénytöke			280000	—
Váltó			584768	99	Tartalék-alap			56000	—
Jelzálog-kölcsön			376355	67	Betét	1225875	13	—	—
Kezelsel "			4185	—	Heti befizetési betét	47688	—	1273563	13
Heti befizetési kölcsön			52910	—	Átruházott kölcsön			324750	40
Folyószámla			508317	55	Folyószámla			165834	77
Előleg kölcsön			9142	74	Osztalék			468	—
Felzerelés			137	46	Betét kamat 10% adó			2154	74
Óvás költség			284	32	Átmeneti kamat			7648	04
Értékpapir			509869	60	Heti befizetési betét kamat tartalék			6848	17
" függő kamata		7928	66	26	Nyereség- és veszteség:				
Ingyatlan			517798	26	áthozott nyereség a múlt évről	5201	42	28301	14
Átmeneti tétel			26076	—	az 1917. évi tiszta nyereség	23099	72	—	—
Átmeneti kamat			400	—					
Hátralékos kamat			3936	83					
			29463	75					
			2145568	39				2145568	39

Alsólendva, 1917. évi december hó 31-én.

Rosenberg Mór
penziárnok.
Dr. Józsa Fábian
igazg. tag.

Schwartz Mór
igazg. tag.
Arnstein Benő
igazg. tag.

Karabélyos Elek
elnök.
Dr. Brünner József
igazg. tag.

Sznodiss Victor
igazg. tag.
Dr. Hajós Kálmán
igazg. tag.

Grassanovits Ottó
igazg. tag.
Grosz Mór
igazg. tag.

Baranyay Béla
főkönyvelő.

Fenti mérleg-számlát a szabályszerűen vezetett könyvekkel tételről-tételre összehasonlítottuk, azokkal megegyezőknök találtuk.
Alsólendva, 1918. évi február hó 5-én.

Freyer Lipót
felügy. biz. tag.

Bittera Béla
felügy. biz. tag.

Kiss Dénes
felügy. biz. elnök.